Walt Disney's

DONALD DUCK

EEN VROLIJK WEEKBLAD

LOSSE NUMMERS 20 CT. VOOR ABONNE'S 15 CENT

№ 51

19 DECEMBER 1953

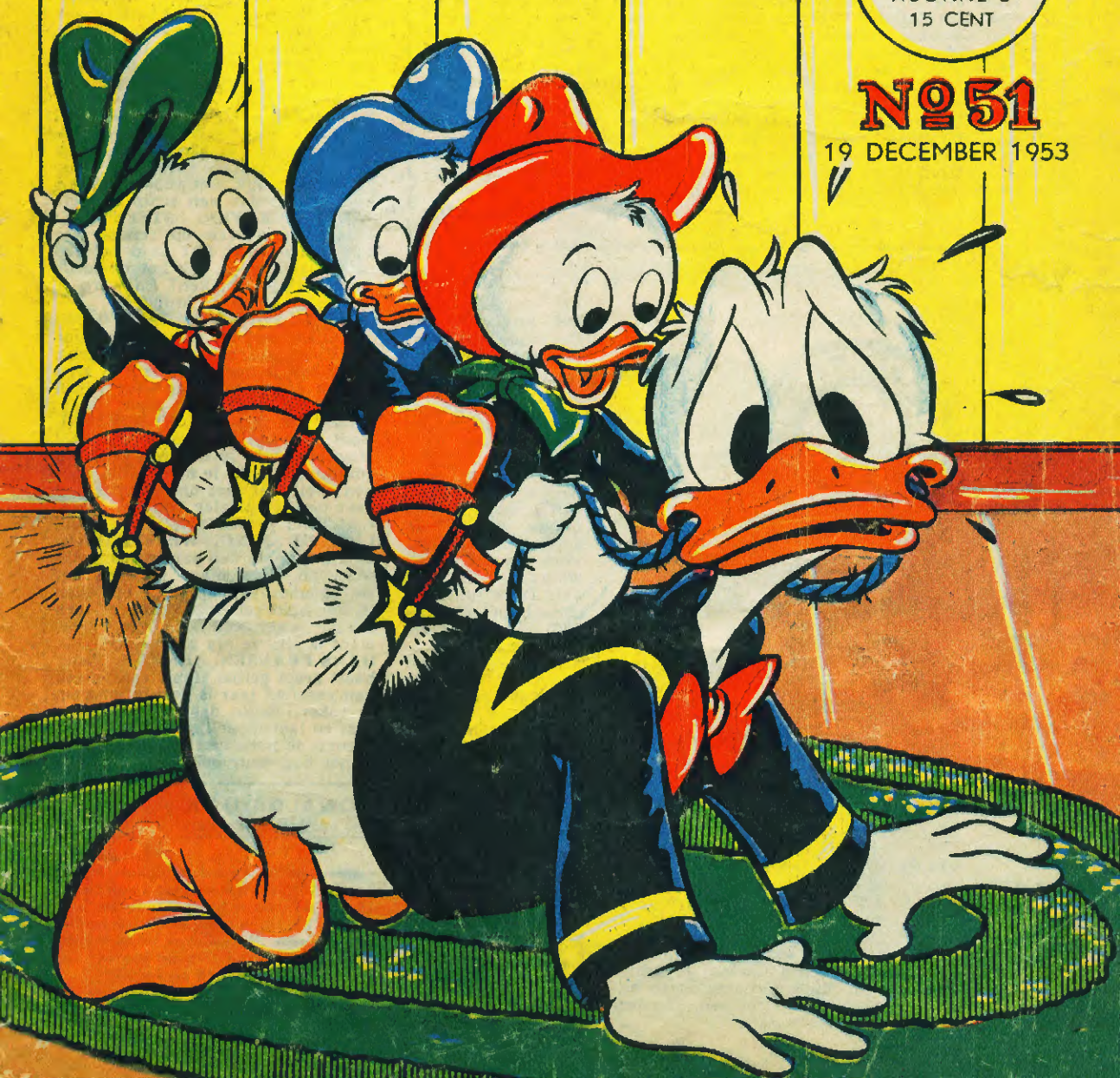

HIER SPREEKT DONALD DUCK

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Op het einde van de volgende week vieren wij het Kerstfeest. Dat duurt dus nog wel een tijdje, maar toch weet Ik zeker, dat jullie er nu al veel aan denken. Waarom? Als je het heel eerlijk wilt zeggen, zul je moeten toegeven, dat je vooral het vooruitzicht van de vacantie heerlijk vindt. Je denkt aan al die vrije dagen, aan de stralende Kerstboom, aan de gezellige uurtjes, die je te wachten staan. Het is dáárom vooral, dat jullie naar Kerstmis verlangen.

Ik vind dat best. De hele jeugd denkt er zo over en dat is altijd zo geweest. Maar toch.... als je even nadenkt zul je begrijpen, dat Kerstmis niet alleen maar een tijd is van vacantie en cadeautjes. Kerstmis is voor grote en kleine mensen het mooiste feest van het jaar. Heel vroeger, in de tijd van de heidenen, bestond er al zo iets als een Kerstfeest, ofschoon het toen natuurlijk een heel andere naam droeg. Toen vierden de mensen feest omdat de donkerste dagen van de winter voorbij waren en de lente alweer in het vooruitzicht kwam. Het Christendom heeft er het feest van Christus' geboorte van gemaakt en dat kwam heel goed uit, omdat Christus immers de Verlosser was, die de duisternis verdreef en aan de mensen het licht van het geloof gaf.

En nu, bijna twee duizend jaar later, vieren wij nog ditzelfde feest. Jullie begrijpen wel, dat het Kerstfeest dus méér is dan een tijd van vacantie en pretjes. Misschien ook begrijpen jullie het toch niet allemaal. Vooral de jongsten van jullie zullen denken, dat Donald nu een beetje aan het zeuren is. Mijn vrienden en vriendinnen, die al oud genoeg zijn om een beetje na te denken, zullen het echter met mij eens zijn, dat het goed is om eens na te denken over de betekenis van het grote Kerstfeest. Nu dan, dat beveel ik jullie van harte aan.

DONALD.

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG

Als de Kerstklokken luiden en de Kerstkaarsen worden aangestoken is het ogenblik gekomen om deze puzzle op te lossen. Tussen de twee ringen om de kaarsvlam staan acht groepen van twee of drie letters. Als je deze groepen letters nu in de goede volgorde zet, vind je de twee woorden, die Donald Duck jullie allemaal ter gelegenheid van het Kerstfeest toewenst.

Schrijf deze twee woorden op een briefkaart en zend deze voor 24 December aan „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam. Links bovenaan op de adreszijde moet staan: „Prijsvraag no. 51".

1ste prijs: Een prima fototoestel, Kodak zes 20 Brownie, Model E, winkelwaarde f 28,—; 2de prijs: een mooie vulpen met gouden pen, merk Osmia, winkelwaarde f 16,50; 3de tot en met 10de prijs: een fraai vulpotlood

OPLETTEN ALLEMAAL!

Hier volgen de namen van de gelukkige winnaars van de prijsvraag in no. 45. Eerste prijs, een fototoestel: Wim Groot, **Hoorn.** Tweede prijs, een vulpen: Marion de Nies, **Tilburg.** Derde t/m tiende prijs, 'n vulpotlood: Erwin Puts, **Hoensbroek**; Johan Veerman, **Leiden**; Anneke Sterenborg, **Zutlen**; P. Schievink, **Surhuizum**; L. v. d. Wulp, **Genemuiden**; Connie Beun, **Retranchement**; T. Velthuizen, **Harderwijk**; Janneke Roelofs, **Finsterwolde.**

OOM DONALDS *BRIEVENBUS*

Het is nu al weer bijna Kerstmis en we komen allemaal zo'n beetje in die mooie Kerststemming. Ik vind het nog steeds de fijnste tijd van het jaar, want iedereen voelt zich dan tevreden en gelukkig. Vertellen jullie me allemaal over de voorbereidingen voor Kerstmis bij je thuis en op school? Mijn adres is „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam. Links bovenaan op de enveloppe moet staan „Oom Donalds Brievenbus". Tot schrijfs, allemaal.

ANDRE VAN VUREN, GRONINGEN: Ik vind echte kaarsjes aan een Kerstboom ook veel mooier, maar ik kan toch best begrijpen, dat het veel veiliger is om electrische kaarsje te gebruiken, als er veel kleine kinderen zijn, André!

PATRICIA SCHEFFER, ROTTERDAM: Je hebt al heel wat van de wereld gezien meiske! Ik had best eens met je willen varen! Je vader komt natuurlijk niet vaak thuis, als hij kapitein van een schip is, wel?

JACOB GREVEN, STEENWIJK: Mijn lievelingsvak op school was ook gymnastiek! Dat deed ik toch zo graag! Kun jij ook het zwaantje aan de ringen maken? En werk je ook zo graag op de bruggen?

TINEKE TOOLENS, DEN BURG (TEXEL): Ik hoop, dat je een fijne herfstvacantie hebt gehad, Tineke. Waar ben je heen geweest? Ik vind 't leuk dat je zo graag naar school gaat! Leer maar goed, hoor!

THEO DE LOOZE, KLOETINGE: Geef de moed maar niet op, Theo! Misschien win je nog wel eens een hoofdprijs! Maar je moet altijd denken: het gaat niet om de prijs, het gaat om het plezier van het oplossen! Vind je ook niet? Dag, Theo!

LIES DE JONG, WEESPERKARSPEL: Je hebt een aardig opstel geschreven, Lies, maar je weet, dat we jammer genoeg geen opstellen in het blad zetten. Je mag er toch gerust weer een schrijven, hoor, want Ik lees ze erg graag!

HANS FRANSEN, ARNHEM: Vader heeft groot gelijk, Hans: een jongen van veertien jaar is veel te jong om te roken. Begin daar nu maar gerust zo laat mogelijk mee, want het bezorgt je niets dan last. Bovendien is het nog duur ook!

DONALD DUCK
EEN VROLIJK WEEKBLAD

Uitgave van „Margriet", weekblad voor Moeder en Kind. Adres: Huidekoperstraat 20, Amsterdam. Telefoon 36500. Postgiro 119131. Abonnementsprijs voor Nederl. 15 cent per week of f 1,95 per kwartaal. Losse nummers 20 cent. Voor België 30 fr. per kwartaal. Voor Indonesië, Nieuw-Guinea, de Nederlandse Antillen en Suriname f 1.95 per kwartaal; voor alle overige landen f 2.45 per kwartaal.

Copyright 1953 Walt Disney Productions „De Geïllustreerde Pers N.V.". — Alle rechten voorbehouden.

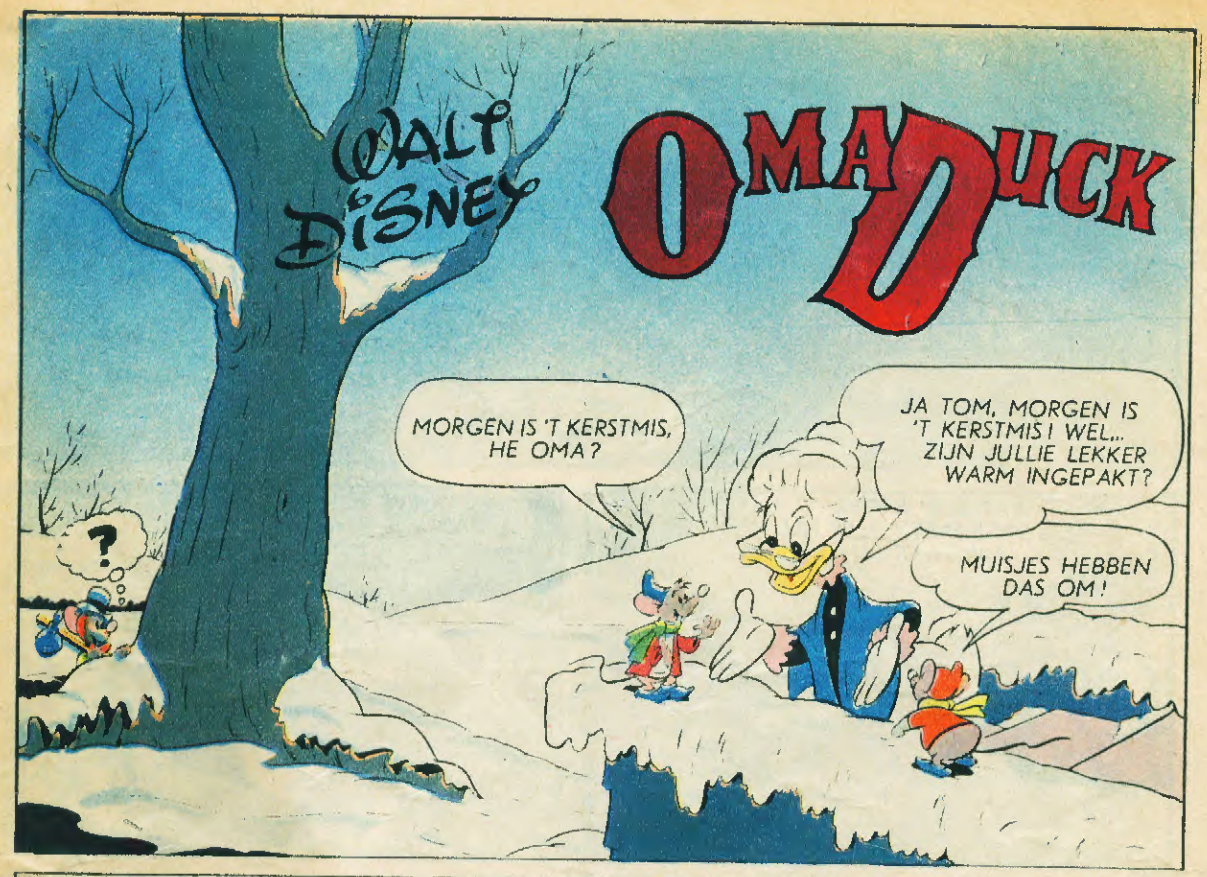

Vervolg blz. 6

De kleine BOZE WOLF
DOOR WALT DISNEY
IK HOOP ZO, DAT VADER NU 'NS ECHT IN KERSTSTEMMING ZAL ZIJN!
WAT ZIJN BROER VOS EN MENEER BEER NU AAN 'T DOEN?
LIEVE HELP! VADER IS BEWUSTE-LOOS!
WAT ZOU ER MET HEM GEBEURD ZIJN?
BENT U ZIEK, VADER?
IEMAND HAKTE EEN KERST-BOOM OM EN JE VADER KREEG 'N TAK OP Z'N HOOFD!
MAAR 'T WAS Z'N EIGEN SCHULD!

Vervolg blz. 8

Vervolg v. blz. 3

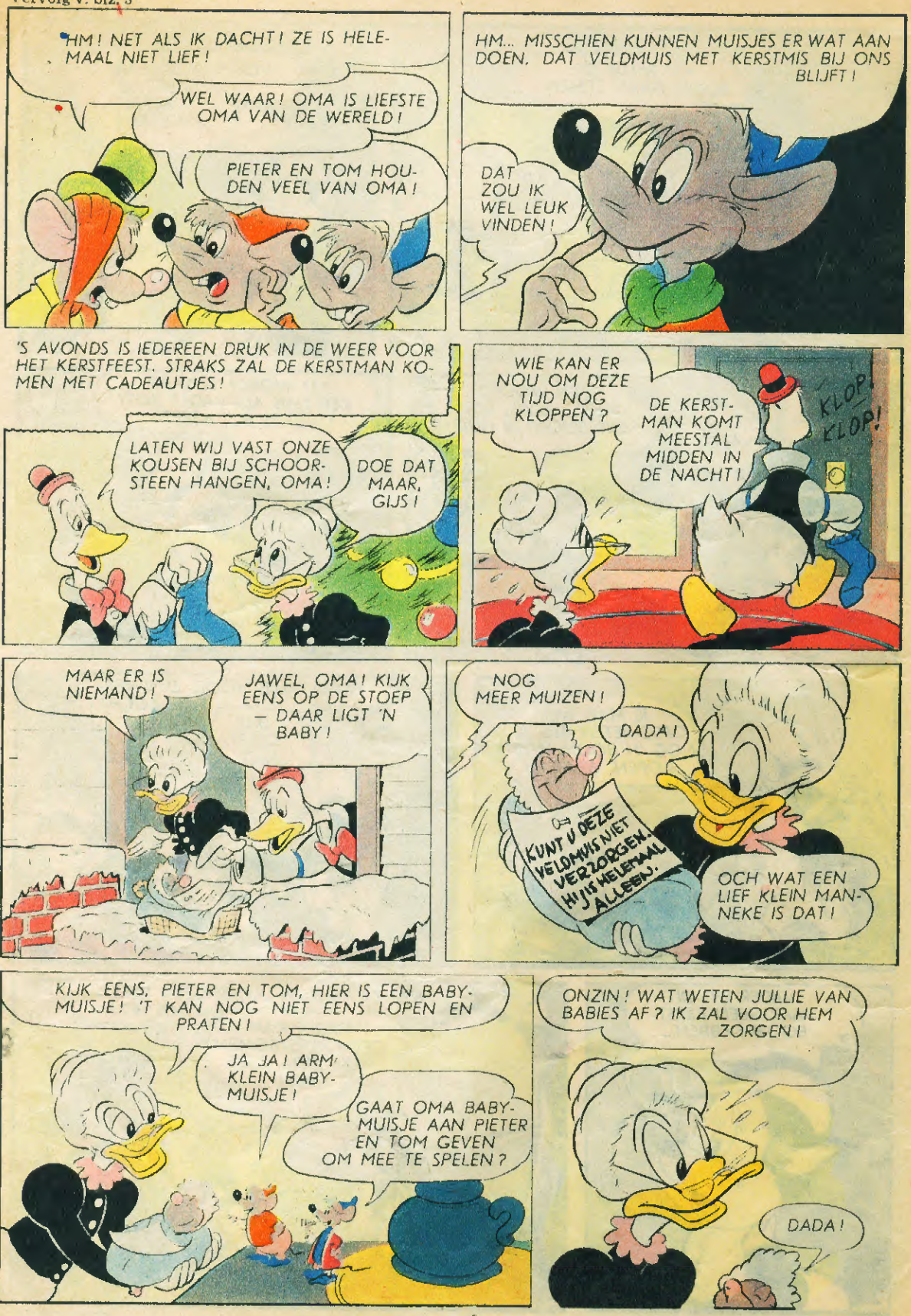

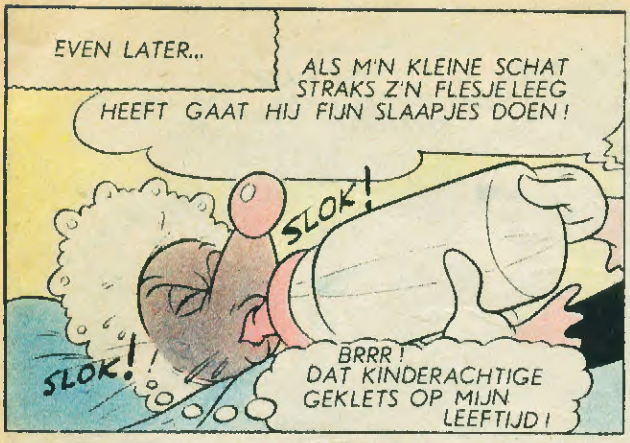

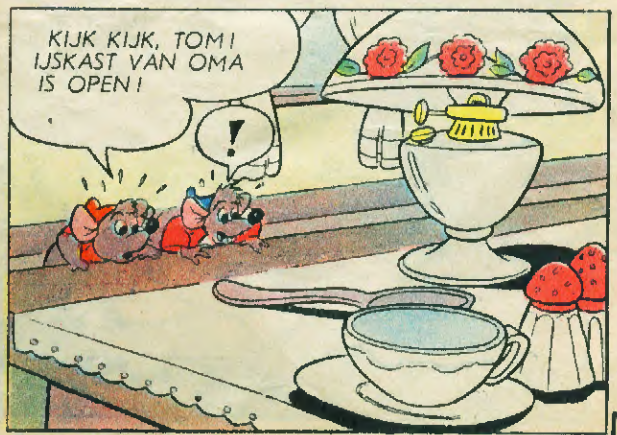

Vervolg blz. 10

Vervolg v. blz. 5

Vervolg blz. 16

Vervolg v. blz. 7

Vervolg blz. 15

DITJES EN DATJES VAN DONALD DUCK

GROTE SPORTFIGUREN

ARIE DE VROET

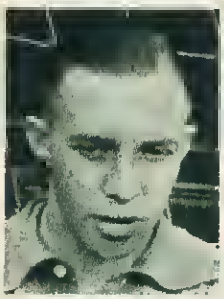

Wie van jullie heeft nog nooit van Arie de Vroet gehoord? Allemaal natuurlijk. De oudere jongens hebben hem enkele jaren geleden zelfs nog zien spelen in het Nederlands elftal of in zijn vereniging Feijenoord in Rotterdam. Ja, die Arie kon er wat van. En hij kan het nòg, al heeft hij vorig seizoen zijn actieve loopbaan als voetballer afgesloten. Hij is nu 35 jaar en trainer van de bekende Groningse club Be Quick. Arie de Vroet beeft een staat van dienst in de voetballerij om trots op te wezen. Niet minder dan 24 keer droeg hij de oranje-trui en heel dikwijls trad hij op als aanvoerder van het Nederlands elftal. Arie kon dus goed voetballen. Jawel, maar daarmee kom je niet direct in de nationale ploeg. De Vroet, die op zijn zestiende jaar lid werd van de grote Rotterdamse voetbalvereniging Feijenoord, beschikte over een gezonde eerzucht. Hij wilde zo gauw mogelijk opgesteld worden in het eerste elftal en daarom oefende hij — dikwijls op zijn eentje — vier keer per week. Ja, jongens, je moet er iets voor over hebben als je iets wilt berelken. „Er zijn nu maar al te veel jongelui, die het wel prettig zouden vinden als zij later in het Nederlands elftal konden komen, maar die er geen offertje voor willen brengen", zegt de Vroet zelf. „En dan hoef je het niet te proberen, het lukt toch niet."

Arie de Vroet kwam al spoedig als linkshalf in het hoogste elftal van zijn club. Daar speelde hij regelmatig met Puck van Heel, Leen Vente, Bas en Jaap Pauwe, allemaal bekende voetballers, die vroeger ook heel dikwijls de oranje-trui gedragen hebben. Toen Arie 32 jaar geworden was, kreeg hij van de Franse eerste-klas club Le Hâvre, een uitnodiging om in Frankrijk als beroepsvoetballer te komen spelen. De Vroet nam deze aanbieding aan voor de duur van twee jaar. Vorig jaar speelde hij nog één seizoen voor de Franse tweede klasser Rouaan. Ook in dit doorgaans veel hardere Franae voetbal blonk de Rotterdammer elke Zondag uit. Maar hij trainde dan ook, dat de stukken er af vloger. De kroon op zijn voetbalcarrière kreeg De Vroet in dit voorjaar tijdens de wedstrijd Frankrijk-Nederland (beroepsspelers) in Parijs, waar de Nederlandse jongens in een prachtige wedstrijd met 2-1 zegevierden.

In zijn „Franse tijd" zag De Vroet nog kans in Reims het internationale diploma van oefenmeester te behalen. Met dit document van bekwaamheid op zak is Arie enkele maanden geleden naar Groningen gereisd. En Be Quick is maar wat in zijn nopjes met zo'n tralner, die de Groningse spelers aan de hand van zijn rijke voetbalervaringen zo heel erg veel kan leren. Maar, de spelers moeten er iets voor over hebben!

EVEN NADENKEN!

Hier volgen drie vragen, waarvan je het antwoord moet proberen te vinden, zonder er eerst op een andere bladzijde naar te gaan zoeken:
1. Welke kleur hebben theerozen?
2. Hoe heet het volksgebruik dat in sommige delen van ons land op Zaterdag vóór Pinksteren voorkomt?
3. Wat is een siësta?

JE KUNT HET GELOVEN WANT... HET STOND IN DE KRANT!

Vissen reizen in plastic zakjes.

Niet alleen mensen, maar ook vissen reizen tegenwoordig vaak per vliegtuig. Om het deze spartelende passagiers tijdens de luchtreis bijzonder naar hun zin te maken, heeft de K.L.M. speciale plastic „zakken" voor hen in gebruik genomen.

Deze nieuwe „verpakking" van levende visjes heeft vele voordelen. Het gewicht is zeer gering, lekkage is zo goed als uitgesloten en de geschubde reiziger heeft een geriefelijke overtocht in zijn eigen privé zwembassin. Het is nu ook gemakkelijker om verschillende soorten vissen gescheiden te houden. Vechtlustige en sterkere komen niet bij zwakke broertjes in een zelfde zak. De vereiste zuurstof wordt op handige wijze toegevoerd en tijdens de reis krijgen de vissen een speciaal vissenmenu opgediend.

Als jullie thuis een aquarium hebben met exotische vissen, dan behoeft het je dus helemaal niet meer te verwonderen als de postbode bij je aanbelt en je een doorzichtig, plastic zakje in de hand stopt met de mededeling: „Alstublieft, hier zijn de bestelde visjes uit Zuid-Amerika".

De grootste en de sterkste.

In Milaan zijn de eerste proeven genomen met een stoomlocomotief, die de grootste en sterkste van heel Europa is. Het gevaarte weegt 134.000 ton en kan een volledig beladen goederentrein met een gemiddelde snelheid van ruim 120 km per uur voorttrekken. Het moet een indrukwekkend gezicht zijn deze atoomreus met zijn 2000 pk over de baan te zien „schuiven".

KERSTLICHTJE

Ik ben een kerstboomkaarsje,
'k Geef licht in donkere nacht,
En waar ik kom, daar heb ik steeds
Wat stralend licht gebracht.

Ik houd van 't mooie Kerstfeest,
Dat feest zo rijk en blij,
'k Mag gloed en warmte brengen,
Geluk voor jou en mij.

Ja, ik wil vreugde brengen,
Al is mijn leven kort,
Ik hoop dat jullie Kerstfeest
Heel, heel gelukkig wordt.

TOEMA

STEVIG aan een dikke boom gebonden stond Kleine Toemai, stichter van de brand in het oerwoud en oorzaak van de mislukte olifantenjacht, zijn lot af te wachten.

Bij kleine groepjes keerden de mannen terug naar het oerwoud en gingen hun plaatsen opzoeken.

De vreemde mannen uit de dorpen van de Garo heuvels trokken zich niet veel aan van die deugniet: dat moesten zijn eigen mannen maar uitzoeken, vonden zij. Vermoeid en teleurgesteld kropen zij in hun tenten of gingen zo maar op de grond slapen.

De kampvuren werden aangestoken. Toen begon voor Kleine Toemai de voorlopige rechtzitting!

„Mannen," sprak Machua Appa, „het wordt nu tijd, dat we weten, wat we aan die Kleine Toemai hebben. Het is niet zo maar 'n gewone deugniet, die er met 'n gewoon pak slaag kan afkomen. We zullen daarom raad vragen aan Ranghani, de wijze man."

Er ging een goedkeurend gemompel onder de mannen. Niemand wist raad met dit vervelende geval: als grote mannen kon je toch moeilijk zo'n plechtige zitting houden alleen maar om een kleine deugniet, die in zijn drift een brand gesticht had. Maar ja.... Machua Appa was de leider. Hij was bovendien het dorpshoofd, de vader van de aangevallen Singha en.... de grootste vriend van de blanke Sahib....

Ranghani trad langzaam naar voren. Hij was een stalige grijsaard. Zijn gerafeld kleed hing tot op zijn blote voeten af en stond hem eerder gewichtig en voornaam dan armoedig! Hij keek met een ernstig gezicht naar de donkere bladeren van de dikke boom, waar tegen Kleine Toemai gebonden was. Voortdurend prevelde de man geheimzinnige woorden, waarbij allen eerbiedig zwegen. Eindelijk sprak hij: „Vertel mij, ongelukskind, waarom je brand gesticht hebt in ons oerwoud."

De adem stokte Kleine Toemai in de keel. Hij wist drommels goed, dat 't geen kleinigheid was, voor deze oude, wijze man gebracht te worden. „Ik deed het niet met opzet, vader Ranghani," begon de jongen. „Maar ik zag, hoe Singha mijn Kala Nag onnodig kwelde door hem in de flank te prikken. Doet een goede kornak ooit zoiets, vader Ranghani?"

„Houd je mond," zei Ranghani streng. „Ik vraag iets aan jou. Wil zo'n booswicht vragen stellen aan mij? Singha, vertel jij nu."

„Vader Ranghani," begon Singha op nederige toon, „telkens als de zoon van Grote Toemai in de buurt van Kala Nag komt, schijnt het dier bezeten te zijn door onrust. Hij wordt zo onhandelbaar, dat ik de allerergste straffen moet toepassen, anders zou hij beslist dol worden en — net als een „ghoenda", een wilde olifant — de boel kort en klein slaan. Kleine Toemai is al twee maal naar het dorp gestuurd, maar telkens komt hij terug. En telkens wordt Kala Nag onwillig, zodat ik hem straffen moet met de prikstok."

„Is dat waar, zoon van Grote Toemai?" vroeg Ranghani streng. Kleine Toemai wist hier niets op te zeggen. Grote tranen blonken in zijn donkere ogen en weerspiegelden in het kampvuur. „Vader Ranghani," stamelde de jongen, „ik kan er niets aan doen. Kala Nag heeft nooit straf nodig. Ik kan hem alles laten doen, wat u wilt; hij zal de dikste bomen wegslepen en de wildste ghoenda overwinnen, als ik op zijn rug zit. Ik heb niet eens een prikstok nodig: Kala Nag doet alles, wat ik zeg."

Nu richtte Ranghani zich oog op. Met luide stem sprak hij de tientallen mannen toe: „Hier zegt Kleine Toemai zelf het bewijs, dat tegen hem is. Want heeft iemand ooit gehoord, van de Garo Heuvels tot op het verre eiland Ceylon, dat een olifant geen prikstof nodig heeft?" — „Nooit gehoord," bromden de mannen instemmend.

„Heeft er ooit een kornak bestaan, die zonder prikstok op een olifant kon zitten?"

„Wij kennen zo'n wonderman niet," antwoordden de mannen weer. Ranghani boog nu het hoofd en prevelde weer een hele reeks geheimzinnige woorden. Daarna sprak

ZOON VAN HET OERWOUD

hij het vonnis uit. „Mannen, iedereen in de Garo Heuvels dient te weten, wat recht is. Groot of klein doet er niet toe: alles wat van de dulvel komt, moet weg. Daarom zal Kleine Toemai morgen door twintig van onze snelste mannen naar zijn dorp terug gejaagd worden. Hij zal niet mogen rusten, niet mogen drinken en als hij valt, moet hij uit eigen kracht weer opstaan. Zo zal hij terug gebracht worden bij Grote Toemai, zijn vader, en Messua, zijn moeder. De oudste van onze twintig mannen zal het woord doen en Grote Toemai vertellen van de onheilen, welke door zijn kind zijn aangericht. Daarna zal Kleine Toemai de rivier in gedreven worden, die achter ons dorp stroomt. Niemand van onze mannen heeft ooit de overkant bereikt.

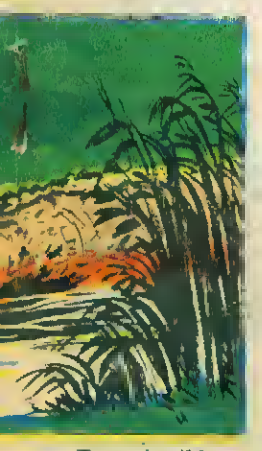

Maar als de goden hem goedgunstig gezind zijn, zullen zij Kleine Toemai wel helpen: hij zal, als hij werkelijk géén behekst kind is, door Shiv zelf wel geholpen worden en de overkant bereiken. Zo zullen wij ons kamp en ons dorp gezuiverd hebben van deze onheilstichter, mannen, zonder dat we de kans hebben, onrechtvaardig geweest te zijn." Luidruchtig bromden de mannen hun instemmende woorden. Ze vonden het allen een goede oplossing. Kleine Toemai sloot de ogen. Hij wist nu, dat de wereld voor hem afgelopen was. Wie zou de grote rivier achter het dorp kunnen over zwemmen? Voor je op de helft was, zou een krokodil je al in stukken hebben gehapt, of een draaikolk zou je meegesleurd hebben in de diepte. En op bijstand van Shiv hoopte hij helemaal niet, want hij voelde wel, dat hij niet helemaal zonder schuld was.

De meeste mannen sliepen al. De maan stond laag boven de horizon. De rook van de kleine vuren kroop over de vochtige bodem. Daar naderde iemand. Kleine Toemai rilde even. Zouden ze nu al beginnen, hem te kwellen? Morgen immers zouden ze hem naar het dorp terug drijven. Aan zijn sierlijk opgerolde hoofddoek herkende Kleine Toemai de vader van Singha.

„Kleine Toemai," zei Machua Appa, „je hebt me veel verdriet gedaan. Het is een schande voor mijn dorp en een groot verdriet voor Messua, je moeder. Maar Ranghani heeft goed gesproken: jij moet verdwijnen.. Jij bent een ongelukskind. Toch heb ik een hoel klein beetje medelijden met je. Als je mijn zoon was.. als je Singha was.. zou ik immers óók medelijden hebben! Daarom mag je me 'n gunst vragen. Misschien kan ik nog iets voor je doen, voor je de rivier in gedreven wordt...."

„Machua Appa," fluisterde Kleine Toemai, „die touwen zitten zo strak. Maak alleen de lus om mijn voeten iets losser." — „Hm," deed Machua Appa wantrouwend. Hij aarzelde even. „Hm," zei hij toen weer, en hij begon het touw om Kleine Toemai's voeten wat losser te maken. „Je zult het wel niet in je hoofd halen, in het holst van de nacht te vluchten. Niet één enkele man, de sterkste nog niet, zou dat wagen in dit oerwoud, waar je 's nachts bij iedere stap een monster van 'n tijger, wolf of hyena kunt verwachten. En morgen zul je nog genoeg te verduren hebben, Kleine Toemai. Laat ik je lijden voor deze nacht dus maar wat verlichten."

Na een half uurtje had Kleine Toemai zijn voeten helemaal uit de losse lussen weten te krijgen. Langzaam en met oneindig veel geduld schoof hij talloze malen om de boomstam, tot er eindelijk ruimte begon te komen in het touw, waarmee zijn handen gebonden waren.

En het was nog ver vóór de morgen aanbrak, dat Kleine Toemai helemaal vrij naast de boom stond. Voorzichtig spiedde hij naar de half slaperige wachten bij de vuren. Toen keek hij schuw achterom. Even deinsde hij terug. Want de onmetelijke duisternis van het oerwoud, inktzwart en vol onheilspellende geluiden, grijnsde hem aan. „Toch liever het oerwoud, dan.... de rivier met de krokodillen," rilde Kleine Toemai. Toen speurde hij naar een pad. Voorzichtig liep hij over het vochtige gras. Daarna verdween hij in de onmetelijke uitgestrektheid van het woud. Zou hij het er langer dan 'n half uur uithouden, nu hij alleen zijn dolk als wapen had?

Zal het Kleine Toemai lukken te ontvluchten? De volgende week horen jullie of hij er in slaagt aan de vreselijke straf te ontkomen.

BIJTJES EN DATJES VAN DONALD DUCK

DE RAADSELKIST

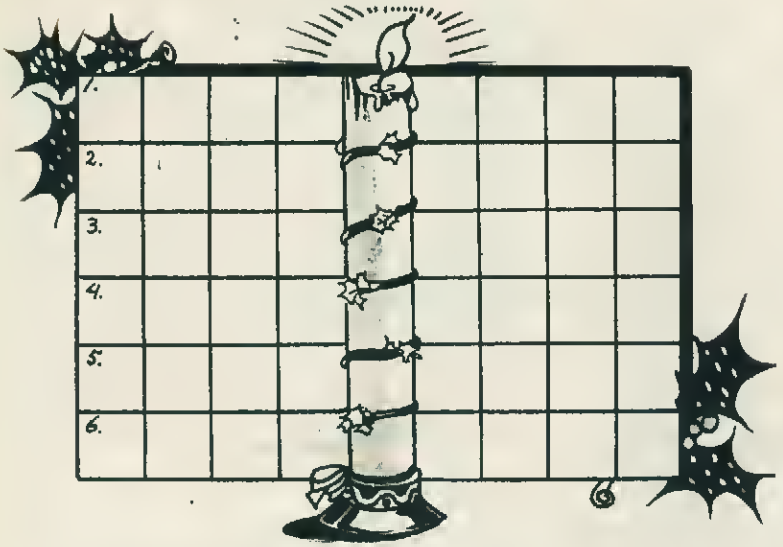

1. Verbindingspuzzle. In deze puzzle moet je in iedere rij hokjes twee woorden invullen. De laatste letter van het eerste woord komt steeds precies in het midden, dus in de vakjes waarin de kaars verdeeld is. Deze letter is dan tevens de eerste letter voor het tweede woord. 1. houten bergplaats — vis. 2. statiezetel — dochter van je oom. 3. deel van een trap — het laatste van iets. 4. voertuig over sneeuw en ijs — vrucht van de eik. 5. grote rivier in Europa — nachtvogels, die je veel in kerktorens kunt vinden. 6. laatste kleur van onze vlag — komt uit de kraan.
Heb je de juiste woorden ingevuld, dan lees je in de kaars van boven naar beneden de naam van iets dat smetteloos wit is.

2. Pietje Pierewiet was op zoek naar eten, maar het enige, wat hij vond was een velletje papier, waarop rare woorden stonden geschreven. Als je echter de letters, die op het stukje papier staan, in de goede volgorde zet, dan komt er een woord te voorschijn, dat iets heel prettigs aanduidt. Het begint met een k en eindigt op een e; de rest moet je zelf uitzoeken natuurlijk.
Heb je de puzzle opgelost,. ga dan even wat kruimels brood of stukjes koude, gekookte aardappel aan de Pierewietjes buiten geven. Vergeet niet dat het juist onze vrolijke zangertjes zijn, die als het sneeuwt en vriest, zo'n ontzettend gebrek lijden. Het is zo'n kleine moeite om hen uit de nood te helpen.

3. Verborgen plaatsnamen. In deze vier zinnen zijn vijf plaatsnamen verborgen. De leestekens tellen niet mee. 1. Meneer Nijdas was boos en bleef de gehele dag in zijn kamer. Ongenaakbaar sloot hij de deur af. 2. Gré, de werkster riep: René, nu is het uit hoor, berg die rommel op. 3. Wonderbaar! Nu Piet 's avonds mag voetballen, heeft hij zijn huiswerk in tien minuten klaar, terwijl hij er anders wel een uur over doet. 4. „Moeder, hier is het pak sago. U dacht zeker dat ik het vergeten had."

OPLOSSINGEN VAN RAADSELKIST NO. 50

1. Kruiswoordpuzzle: van links naar rechts: 1. kaars, 3. schep. Van boven naar beneden: 1. kroes, 2 schip.
2. Wie woont hierin? No. 4 is een vogelkooi, no. 3 een konijnenhok, no. 1 een hondenhok, no. 2 een duiventil.
3. Raadsels. 1. ik ben zijn dochter. 2. XIX - XX. 3. mijnheer De Bruin is mijn vader.

DRIE VRAGEN (ANTW.)

1. Theerozen hebben een crême kleur (roomkleurig). 2. Het volksgebruik heet „Lullak". 3. Een siësta is een middagdutje.

KAPJASJE VOOR EEN *POPPENKIND*

Om dit aardige kapmanteltje voor een pop te maken, heb je maar een klein stukje gebloemde zijde of lingeriekatoen nodig.
Volgens de aangegeven maten knip je eerst het patroon van papier. Wanneer je dit uitknipt zul je zien, dat het slechts de helft van het kapmanteltje is. Links bovenaan op de tekening staan de letters st.v., dat is de afkorting van stofvouw. Hieruit zul je begrijpen dat je het patroon op de dubbelgevouwen stof moet leggen. De vouw in de stof moet gelijk komen met de lijn, waar st.v. bij staat.
Nadat je het patroon op de stof hebt vastgespeld, knip je het van de dubbele stof uit met toevoeging van 1 cm rondom voor de zoom.
Het hele manteltje, ook de hals, krijgt een smal zoompje, waarlangs een fijn kantje wordt genaaid. Aan beide kanten van de hals, op de plaats waar het sterretje in het patroon is getekend, wordt aan de binnenkant een roze of lichtblauw, satijnen lint bevestigd. Hiermede kan het snoezige poppenkapmanteltje dichtgestrikt worden.
(Als je deze maten met moeders hulp vergroot, kun je zelfs voor je zelf of voor je zusje een kapmanteltje maken).

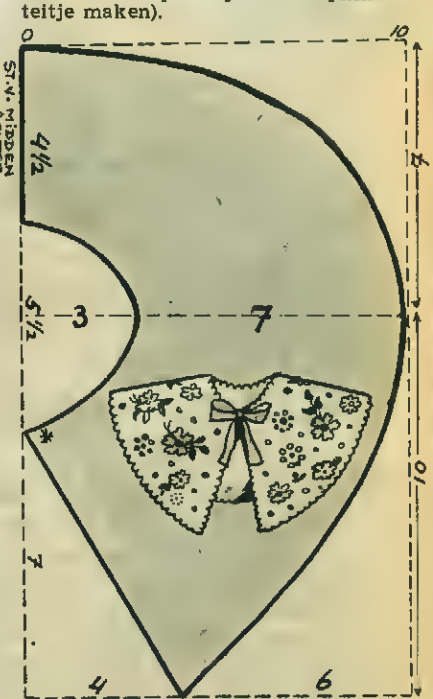

In Caïro (Egypte) bestaat een wet, die voorschrijft, dat kamelen niet door de straten mogen lopen. Daarom heeft een boer zijn kameel eens op 'n handkar gebonden en hem zo door de straten van Caïro gereden!

Vervolg v. blz. 10

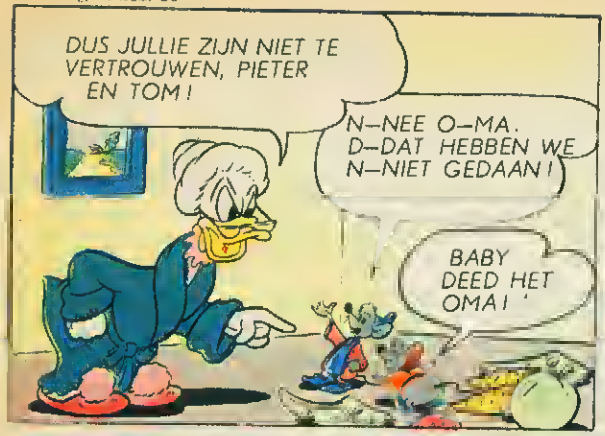

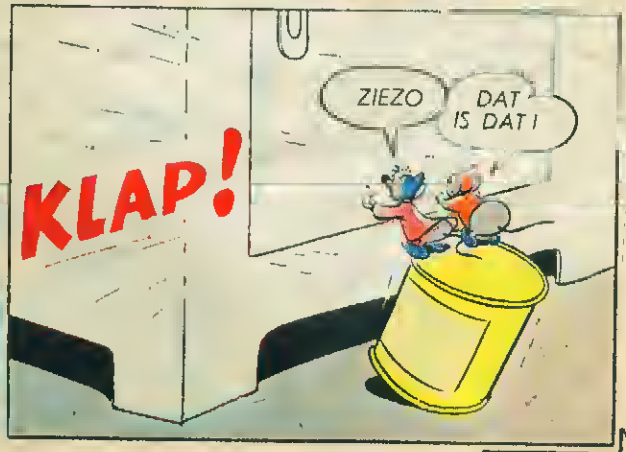

Vervolg blz. 18

Vervolg v. blz. 9

Vervolg blz. 20

Vervolg v. blz. 15

Vervolg blz. 22

Vervolg v. blz. 17

IK KAN GEEN KERST-BOOM MEER ZIEN - NIET BINNENSHUIS EN NIET BUITENS-HUIS!
DAAROM ZAL IK VAN DEZE BOOM MAAR BRANDHOUT MAKEN!
ZIE ZO, AAN DEZE BOOM HEBBEN ZE NIETS MEER!
?
VADER, DENK TOCH OM ONS HUIS!
ZEUR NIET! IK WEET WEL WAT IK DOE!
MAAK, DAT JE WEGKOMT!
IK BEN ZO BLIJ, DAT WE TOCH 'N KERST-BOOM HEBBEN!
IN IEDER GEVAL KUN JE JE HART OPHALEN!

Vervolg v. blz. 19

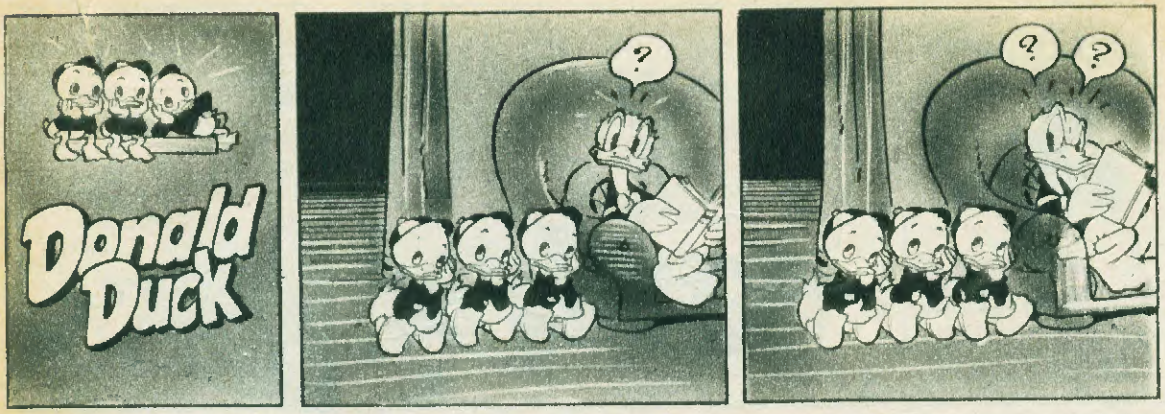
Donald Duck
?
? ?

'N KWARTJE VOOR JULLIE GEDACHTEN!
WEL, WE ZATEN TE DENKEN HOE WE AAN GELD VOOR ZOUTE DROP KONDEN KOMEN!

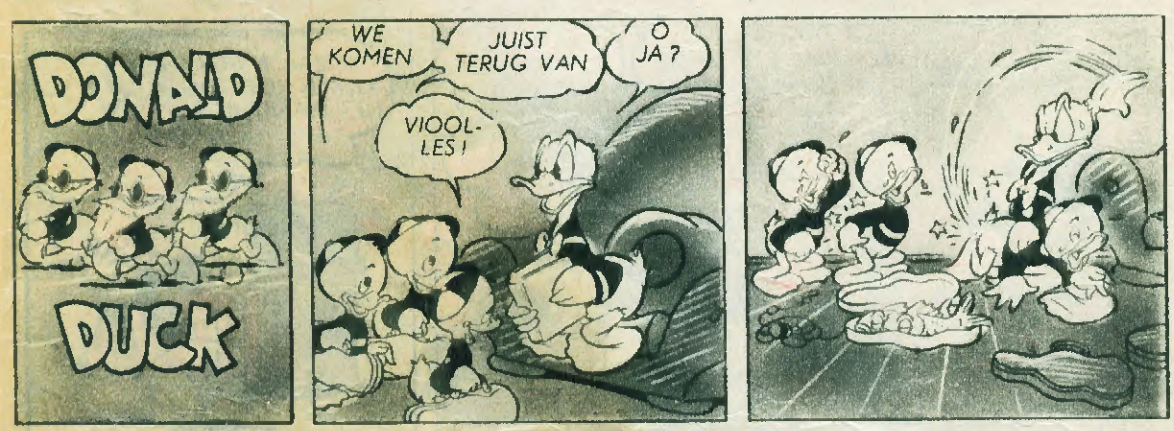
DONALD DUCK
WE KOMEN
JUIST TERUG VAN
O JA?
VIOOLLES!

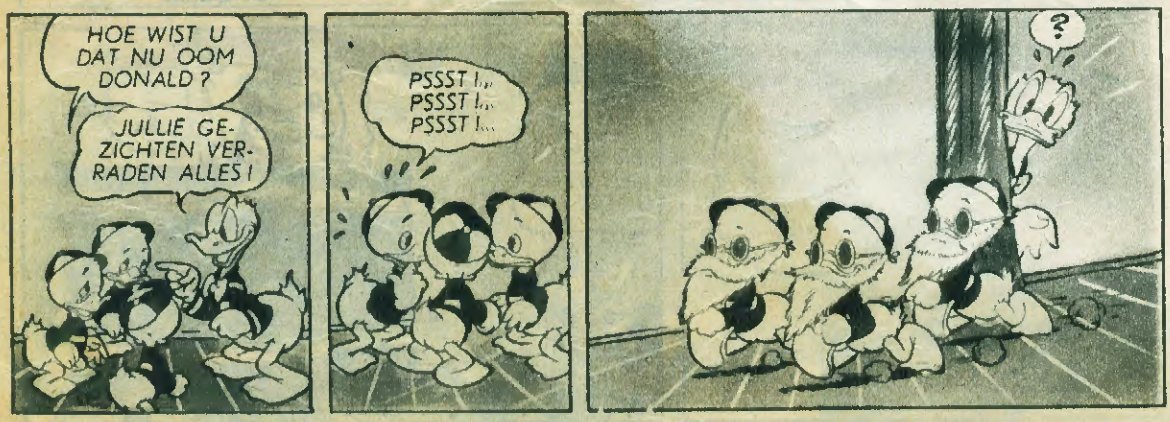
HOE WIST U DAT NU OOM DONALD?
JULLIE GEZICHTEN VERRADEN ALLES!
PSSST!...
PSSST!...
PSSST!...
?

WALT DISNEY'S

MICKEY MOUSE

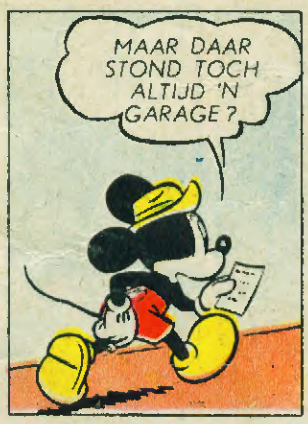

WALT DISNEY'S
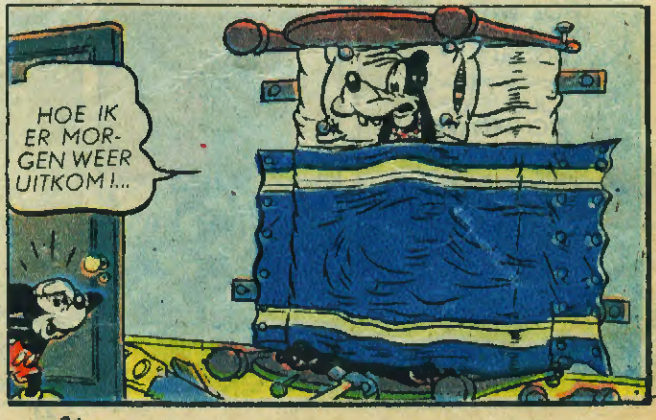
MICKEY MOUSE